

4

பாடம்

தேவனிடமிருந்து ஓளிந்துகொளதல்

ஏதெனும் தவரான ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிட்டு, அதைச் சொல்லுவதற்குப் பயந்திருக்கிறாயா? ஒதாமும் ஏவாளும்கூட அப்படித்தான் நிகப்பிபரிய தவறைச் செய்து விட்டார்கள். அந்தத் தவரான செயலினிமித்தம்

தேவனிடமிருந்து தங்களை

சௌரித்துக்கொள்ளவும் தயங்கவில்லை.

அதைக் குறித்தும் பார்ப்போமா?

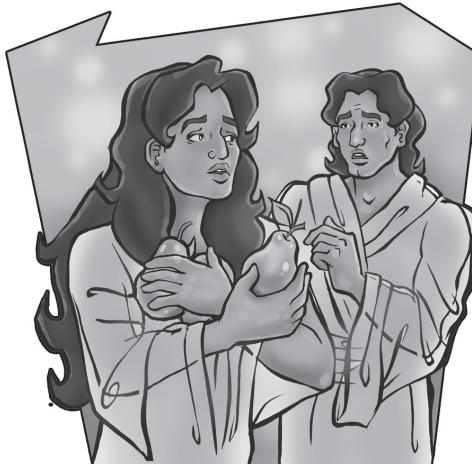
ஏதேன் தோட்டவீட்டிலே ஆதாமும் ஏவாளும் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள். பகலின் குளிர்ச்சியான வேளையிலே தேவன் அவர்கள் ஞடன் பேசிமகிழ்ந்தார். ஓய்வு நாளிலே அதிகநேரம் அவர்களுடனே மகிழ்ந்திருந்தார்.

தோட்டத்தின் நடுவிலே ஜீவவிருட்சமும் நன்மை தீமை அறியத்தக்க மரம் ஒன்றும்

இருந்தது. அதிலே, ஜீவவிருட்சத்தின் கணியைச் சாப்பிட்டால் அவர்கள் என்றுமே சுகமாக வாழமுடியும்; அவர்களுக்கு மரணமே வராது; ஆயினும் நன்மைதீமை அறியத்தக்க மரத்தின் கணியைச் சாப்பிட்டால், உடனே சாவுதான் என்று தேவன் அவர்களை அன்பாக எச்சரித்திருந்தார்.

ஒருநாள் மாலை ஏவாள், தேவன் தங்களிடம் சொல்லி யிருந்த அந்த நன்மை தீமை அறியத்தக்க மரத்தின் அருகே மெல்ல நடந்துகொண்டிருந்தாள். அந்த மரத்தைப் பார்த்தாள். மரத்திலே பாம்பு சுற்றிக் கொண்டு, தலையை அவளை நோக்கி நீட்டியிருந்தது. “இந்த தோட்டத்திலுள்ள மரங்களின் பழங்கள் எதையுமே நீங்கள் சாப்பிடக்கூடாதன்று தேவன் சொல்லியுள்ளாரோ?” என அந்தப் பாம்பு நயமாகக் கேட்டது. ‘பாம்பு பேசுகிறதே’ என ஏவாள் யோசிக்காமலும் தேவனின் எச்சரிப்பை நினைக்காமலும் பாம்புடன் பேச ஆரம்பித்தாள்.

“எல்லா மரங்களின் பழங்களையும் சாப்பிடலாம்;

மனன வசனம்

நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால்...

மன்னிப்பார்.

1யோவான் 1:9.

ஆனாலும், தோட்டத்தின் நடுவிலுள்ள இந்த மரத்தின் பழத்தை மட்டும் நாங்கள் சாப்பிடக்கூடாதென்று தேவன் எச்சரித்துள்ளார். தேவன் எங்களுக்கு விலக்கிய இந்த மரத்தின் பழத்தைச் சாப்பிட்டால் உடனே நாங்கள் செத்துவிடுவோமாம் ” என்றாள்.

“இல்லை, இல்லை; நீங்கள் சாகமாட்டீர்கள்; உங்கள் கண்கள் திறக்கப்படும்; நல்லது, கெட்டதை அறிந்துகொள்ளக் கூடிய ஞானம் கிடைத்து, தேவர் களைப்போல் இருப்பீர்கள்; தேவனுக்கு இதெல்லாம் ஏற்கனவே தெரியும்; இப்படிப் பட்ட ஒருமேலான நிலைக்கு நீங்கள் வந்துவிடக்கூடாது என் பதற்காகவே, பழத்தைச் சாப்பிடக்கூடாதென்று தேவன் உங்களைத் தடுத்துள்ளார் ” என பாம்பிற்குள் ஓளிந்திருந்த சாத்தான் பேசினான்.

தேவன்மேல் ஏவாளுக்குச் சந்தேகம் வரும்படி தேவனுடைய அன்பைச் சாத்தான் திரித்துக் கூறினான். ஏவாளும் உண்மையென்று நம்பினான். தேவன் விலக்கிய அம்மரத்தின் பழத்தை ஏவாள் சாப்பிட்டாள்; பழத்தின் சுவை அவளுக்கு மிக

வும் பிடித்திருந்தது. ஆதாமுக்கும் அந்தப்பழத்தைச் சாப்பிடக்கொடுத்தாள்.

ஆதாம் பழத்தைப் பார்த்து அதிர்ந்தான். தேவனது எச்சரிப்பை ஏவாள் மீறினதைப் புரிந்துகொண்டான். ஆனாலும் தேவனைவிட ஏவாளை முக்கியமாக எண்ணியதால் அந்தப் பழத்தைச் சாப்பிட்டான்.

பழத்தைச் சாப்பிட்டதும் இருவருமே ஆடையற்றவர்களானார்கள். பயமும் வெட்கமும் அடைந்தார்கள். தாங்கள் தவறு செய்துவிட்டோம் என்பதை அறிந்துகொண்டனர்.

மாலையிலே தோட்டத்தில் தேவன் உலாவும் சுத்தம் கேட்டது. ‘தேவனிடம் இந்நிலையில் எப்படிப் பேசுவது? ’ என

செய்தி

**தேவன் நம்மை நேசிப்பதால், நம் தவறுக்காக நாம் வருந்தும்போது
நம்மை மனனிக்கிறார்.**

தோட்டத்திற்குள் ஓடி, ஒளிந்து கொண்டனர். அத்திமரத்தின் இலைகளை ஆடையாக உடுத்தினர்.

இவர்களது தவறுகளைத் தேவன் அறிந்திருந்தார். ஆயி னும், “ஆதாமே, நீ ஏன் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறாய்? நான் விலக்கின பழத்தைச் சாப் பிட்டாயா?” என்று தேவன் கேள்விகள் கேட்டபோது, இரு வருக்கும் வெட்கமும் வேதனை யும் பயமும் உண்டானது.

அவர்கள் பாவத்தினிமித் தம், தேவன் சாகப்போகிறார் என்பதற்கு அடையாளமாக ஹர் ஆடு அங்கே கொல்லப்பட்டது. ஆட்டுத்தோல் உடையாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

தேவன் நம்மேல் அளவற்ற அன்பை வைத்துள்ளார். ஆத லால்தான் நாம் பாவம் செய்த போதிலும் நம்மை வெறுக்க வில்லை. என் செல்லமே! அவருக்காகவே நாம் வாழ்வோமா?

செய்துறை: கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வசனத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் உள்ள இரண்டாவது எழுத்துக்களை அடித்துவிடு; அப்படி அடித்தபின்னர் மீதியாயிருக்கும் வார்த்தைகளைக் கோட்டில் எழுது. இன்றைய மனனவசனம் கிடைக்கும்.

புதின் 4

ந இ ம் ர மு ட் டை ச ய க
பா ச வ ரி ங் க க ம ணை ப
நா க ம் தை
அ ச நி நி க் த கை ப யி ம ட் க டா ரி ல் ச
ம ச ண் ரி னி க ப் ம பா பா ர் பா

